

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/14/2016
Identifikačné číslo spisu:	7511010690
Dátum vydania rozhodnutia:	22.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7511010690.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. marca 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného Ing. V. V. PhD., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2, písm. e) Tr. zák., o dovolaní obvineného Ing. V. V. PhD., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2014, sp. zn. 4 To 122/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. V. V. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie z 23. júla 2013, sp. zn. 2 T 143/2011, bol obvinený Ing. V. V. PhD. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), d), ods. 2, písm. e) Tr. zák., na skutkovom základe, že:

od mesiaca máj 2011 do 14. júla 2011 v byte obytného domu a k tomu patriacej pivnici na ul. O. č. X v G. neoprávnene prechovával 656 g vrcholkov rastliny konope (cannabis) s celkovým obsahom 5,5 % THC - účinnej látky a taktiež 781,4 g vrcholkov rastliny konope (cannabis) s celkovým obsahom 5,9 % THC - účinnej látky, z ktorých by bolo možné pripraviť najmenej 1312 a 1563 obvykle jednorázových dávok drogy, pričom dňa 14. júla 2011 asi o 17,20 hod. 678 g vrcholkov rastliny konope odpredal na čerpacej stanici Shell v obci Kechnec, okres Košice-okolie agentovi MV za 1850 €. Rastliny radu cannabis sú zaradené podľa zákona č. 139/1998 Z. z. do I. skupiny omamných a psychotropných látok.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. j), § 39 ods. 1, 3, písm. c) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov odňatia slobody nepodmienečne. Na výkon tohto trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený Ing. V. V. PhD., ktoré bolo napadnutým uznesením

Krajského súdu v Košiciach zo 14. mája 2014, sp. zn. 4 To 122/2013 podľa § 319 Tr. por. zamietnuté ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote dovolanie obvinený Ing. V. V. PhD. prostredníctvom obhajcu JUDr. Ivana Vanka.

V odôvodnení uviedol, že dovolanie podáva z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1, písm. g) Tr. por., pretože súdy akceptovali činnosť agenta, ktorý nebol zákonným agentom, pretože nebol vydaný príkaz na použitie agenta podľa § 117 ods. 2 Tr. por. a navyše prekročil hranice pôsobenia agenta v intenciách ustanovenia § 10 ods. 20 Tr. por., pretože obvineného navádzal na spáchanie trestného činu.

Taktiež nebol vydaný príkaz prokurátora na vykonanie predstieraného prevodu podľa § 112 Tr. por.

Ani jeden z týchto príkazov sa v spise nenachádza, tiež sa tam nenachádza návrh prokurátora na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky a príkaz súdu na jej vykonanie, a keďže z neprávania nemôže vzniknúť právo, a uvedené dôkazy proti obvinenému boli získané nezákonným spôsobom, navrhol dovolaciemu súdu, aby ten vyslovil porušenie zákona vo výroku o vine a treste v zmysle uvedeného ustanovenia, navrhol zrušiť napadnuté uznesenie i jemu predchádzajúci rozsudok, aby prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol a rozhodol súčasne o väzbe obvineného Ing. V. V. PhD., pretože vykonáva trest odňatia slobody.

Prokurátor sa k podanému dovolaniu vyjadril tak, že ho navrhol zamietnuť, pretože ani jedna skutočnosť uvádzaná obvineným, nezakladá dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku, resp. iný.

Ďalej prokurátor uviedol, že nie je možné súhlasiť s názorom obvineného, že na spáchanie trestnej činnosti bol iniciatívne navedený agentom, teda že sa jednalo o policajnú provokáciu. Z platnej judikatúry pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala. V danej veci však takýmto spôsobom nebolo postupované. Polícia nevytvárala u obvineného Ing. V. V., PhD. vôľu spáchať trestný čin, keďže tento mal v držbe omamné látky ešte pred použitím agenta. Rovnako aj úmysel obvineného predať omamné látky inej osobe nastal pred tým, ako sa s agentom prvýkrát stretol. Agent bol teda použitý a nasadený až potom, čo si obvinený dávno osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu, čo nakoniec odsúdený aj sám priznal vo svojich výpovediach. Orgány činné v trestnom konaní vo vzťahu k obvinenému neuplatnili takú formu vplyvu, aby podnietili spáchanie trestného činu, ktorý by inak nebol spáchaný, ale naopak uplatnili takú formu vplyvu, aby bol trestný čin odhalený, teda obmedzili svoj vplyv len na vyšetrovanie trestnej činnosti pasívnym spôsobom, pričom vytvorili podmienky, ktoré boli v danej situácii obvyklé. Obvinený konal z vlastnej iniciatívy a v prípade, že sa chcel omamných látok zbaviť, mohol tak urobiť bez získania finančných prostriedkov a bez zisťujúcich dôvodov.

Dovolací dôvod spočívajúci v absencii príkazu prokurátora na predstieraný prevod a príkazu sudcu pre prípravné konanie na použitie agenta v súdnom spise považuje rovnako za neopodstatnený. K tejto námietke je potrebné uviesť, že oba príkazy boli vydané vecne a miestne príslušným orgánom, v súlade s Tr. por. a sú súčasťou utajovaných príloh súdneho spisu v režime stupňa „Výhradené“ za podmienok uvedených v zákone č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uložené osobitne, mimo súdneho spisu.

Pokiaľ ide o námietky obvineného ohľadom procesného postupu pri zmene právnej kvalifikácie a doručenia obžaloby, tieto nie sú dôvodné, nakoľko uvedené úkony boli vykonané zákonným spôsobom, bez zásahu do procesných práv obvineného.

V súvislosti s namietaným rozsahom komunikácie medzi odsúdeným a agentom v rozsahu použitia konkrétnych slov a pýtania peňaží prokurátor uviedol, že tieto nemôžu byť predmetom dovolacieho konania.

S poukázaním na vyššie uvedené prokurátor bol toho názoru, že dôvody dovolania obvineného, ktoré vyplývajú z jeho obsahu, sa týkajú vo svojej podstate namietania správnosti a úplnosti zisteného skutku, čiže hodnotenia dôkazov. V tomto smere nejde o námietky právne, výlučne ktoré dovolacie dôvody pripúšťajú, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré nie sú prípustné. Možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov, ako je to aj v tomto prípade, nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod. Dovolanie je určené k náprave právnych chýb a vád rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Podotkol, že v zmysle § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Dôvod dovolania uvádzaný obvineným Ing. V. V., PhD. sú totožné s jeho obranou, prezentovanou na hlavných pojednávaniach, ako aj so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní. Všetkými vytýkanými námietkami uvedenými v dovolaní sa súdy v konaní už predtým zaoberali a v plnom rozsahu sa vysporiadali aj s obrannými tvrdeniami odsúdeného. Zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok v podstate z totožných dôvodov ako dovolanie a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie je naplnený namietaný dovolací dôvod, tak ako je uvedený v dovolaní, s tým dôvetkom, že dovolací súd nie je oprávnený za obvineného a jeho obhajcu domýšľať dovolacie dôvody a ich odôvodnenie, čomu korešponduje ustanovenie § 385 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Nie je nimi viazaný len pre prípad, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolanie je podané v prospech obvineného.

Podľa obsahu vyšetrovacieho spisu a utajovanej prílohy je zrejmé, že boli vydané príkazy na vydanie domovej prehliadky (č. l. 17 a 18) príkazy na použitie agenta i príkaz prokurátora na predstieraný prevod (utajovaná príloha).

Nie je teda namieste účelové tvrdenie, že spis uvedené príkazy neobsahuje.

S týmito listinami, vrátane obsahu utajovanej prílohy, bol oboznámený obvinený i jeho obhajca JUDr. Milan Kuzma. Podobne je to i s upozornením na zmenu právnej kvalifikácie, na ktorú bol obvinený aj jeho obhajca upozornený podľa č. l. 65 a nasl. vyšetrovacieho spisu 11. októbra 2011, pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu a pred podaním obžaloby 25. októbra 2011.

Ostatné dovolacie námietky sa týkajú hodnotenia dôkazov - pôsobenia agenta a komunikácie agenta a obvineného. Tieto skutkové zistenia nie je dovolací súd v zmysle platnej právnej úpravy oprávnený hodnotiť a skúmať.

Navyše dovolací súd dopĺňa, že obsahom dvoch odvolaní obvineného aj ich doplnení nebola nikdy námietka týkajúca sa chýbajúcich príkazov na použitie agenta, vykonania domovej prehliadky, či príkazu na predstieraný prevod, ale iba hodnotenie, či agent vyprovokoval trestnú činnosť obvineného a či bol oprávnený na postup, ktorý v prerokúvanom prípade zvolil.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa ods. 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa ods. 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 1, písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Na základe týchto dôvodov, dovolací súd odmietol dovolanie obvineného Ing. V. V., PhD. podľa § 382 písm. c) Tr. por., ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.